

3950-12-11

ת"ד :
פמ"ח : 8963/10

בבית המשפט לתעבורה חדרה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה – פלילי

המאשימה:

- נ ג ד -

הנתאל בן שאול מרצ
ת.ז. 037825288, יליד 1983
רשיון נהיגה מס 8765965 משנת 2005
רח-פונק 22/11 חדרה

כתב אישום

הנאשם מואשם בזה כדלקמן:

א. העובדות:

1. בתאריך 3.8.10 סמוך לשעה 20.00 נהג הנאשם ברכב פרטי פיגיו שמשפרו 7107204 (להלן: "הרכב"), בשדרות מנחם בגין לכיוון גבעת אולגה, מכיוון מזרח למערב (להלן: "הכביש").
2. הכביש במקום הינו כביש עירוני, דו מסלולי, נתיב לכל כיוון, עם קו הפרדה רצוף בין כיווני הנסיעה, עם מדרכות בשני צידי הדרך. רוחב הנתיב 5.4 מ'. מהירות הנסיעה המותרת במקום הינה 50 קמ"ש. תאורת רחוב פעלה בצד שמאל של הכביש, ושדה הראיה 95 מ' ויותר.

3. באותה העת חצה את הכביש, אדולף פולונסקי יליד 1929 (להלן "המנוח"), כשהוא רוכב על אופניו, באלכסון, לכיוון מערב, משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם.
4. משהספיק המנוח, לחצות את הנתיב, להתיישר בנתיב נסיעת הנאשם סמוך למדרכה ולרכב מרחק מסוים פגע הנאשם עם חזית רכבו בדופן האחורי של האופניים. (להלן "התאונה")
5. כתוצאה מהתאונה, בתאריך 7.8.10, נגרם מותו של המנוח.
6. הנאשם נסע במהירות של 80.6 קמ"ש בזמן התאונה.
7. התאונה מותו של המנוח והנוק שנגרם לרכב ולאופנים נגרמו באשמו של הנאשם וכתוצאה מנהיגתו הרשלנית של הנאשם שהתבטאה כדלקמן:
 - א. לא הבחין במנוח מלפנים, כשהמנוח רוכב על אופניו בנתיב נסיעתו של הנאשם לפניו, למרות שיכול וחייב היה להבחין בו.
 - ב. לא הבחין במנוח כשהוא חוצה את הכביש, על אופניו, משמאל לימין למרות שיכול וחייב היה להבחין בו.
 - ג. נסע במהירות מופרזת בשטח עירוני.
 - ד. נהג ברכב ללא תשומת לב לנעשה בדרך שלפניו.
 - ה. נהג ברכבו בחוסר זהירות וברשלנות ולא כפי שנהג מן הישוב היה נוהג בנסיבות המקרה.

ב. חוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. גרימת מוות ברשלנות – סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, וסעיפים 40+64 לפקודת התעבורה (ני"ח) תשכ"א 1961.
2. נהיגה במהירות מופרזת – עבירה לפי תקנה 54 לתקנות תלעבורה תשכ"א 1961 + סעיף 38 (ג) לפקודת התעבורה (ני"ח) תשכ"א 1961
3. נהיגה במהירות בלתי סבירה – עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 + סעיף 38 (ג) לפקודת התעבורה (ני"ח) תשכ"א 1961.

ג. עדי התביעה:

1. מ.א. 944074 רס"מ רמי כהן בוחן תנועה את"ן חוף. ✓
2. מ.א. 107192 נאדי מזארייב את"ן חוף. ✓
3. מ.א. 973081 רס"מ אביטל דהרי בוחנים חדרה (הודעת נאשם) ✓
4. מ.א. 1176122 סמ"ר לוייבב ויקה סיור משטרת חדרה (זכ"ד ראשוני) ✓
5. מ.א. 921296 חאתם חרדאן רכז בוחנים חדרה. ✓
6. תוגש קלטת צילום התאונה.
7. מ.א. 60615630 גטח מיכל סיור משטרת חדרה ✓
8. פולונסקי ולדיסלב פרנק 13 חדרה (זיהוי המנוח) ✓
9. מטרי איילה סהרון 12 חדרה.
10. מטרי מותן סהרון 12 חדרה.
11. יוגש דו"ח נט"ן מרחב שרון חדרה מיום 3.8.10.
12. יוגש תיעוד רפואי של המנוח + הודעת פטירה - ד"ר סתיו אנטולי בית החולים הילל יפה חדרה. ✓
13. מ.א. 967802 מוטי הראל משטרת חדרה (זיהוי המנוח בבית החולים הילל יפה) ✓
14. רפאל אדרי מנהל מח' חשמל עיריית חדרה (תאורה במקום)

ת.ד. 1044/10 בוחנים חדרה

תאריך: 3.10.11

דו"ח לוי-פרנק, עו"ד

סגן בכיר א' לפרקליט מחוז חיפה - פלילי

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

על פי סעיף 15א(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב – 1982 מודיעה המאשימה כי קיימת אפשרות שתבקש מבית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע.

20 ינואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' [REDACTED]

1

בפני כב' השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה
פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

[REDACTED]

הנאשם

נוכחים:
ב"כ המאשימה: מתמחה שחר שינדל
ב"כ הנאשם: עו"ד דוד קלוקר
הנאשם: בעצמו

פרוטוקול

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

2. כתב האישום שבפני מייחס לנאשם עבירה של גרימת מוות ברשלנות. על פי המתואר בו ביום 3.8.10, בסמוך לשעה שמונה בערב, היה הנאשם מעורב בתאונה קטלנית: הנאשם נהג, על פי כתב האישום, ברכבו לכיוון גבעת אולגה. הנאשם נהג, על פי הנטען, במהירות מופרזת של כ-80 קמ"ש. בשלב מסוים המנוח (אדולף פולונסקי ז"ל) נסע על אופניו לפני הנאשם, והנאשם אשר לא הבחין בו, "למרות שיכול וחייב היה להבחין בו" לא בלם את רכבו, התנגש בו וגרם למותו.

3. אין מחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע לעצם התרחשותה של התאונה. דהיינו, אין ביניהם מחלוקת כי הנאשם, שנהג ברכבו, אכן פגע במנוח שרכב על אופניו. גם אין מחלוקת אמיתית ביניהם כי מותו של המנוח נגרם כתוצאה מהתאונה.

4. עם זאת, בכל הנוגע לנאשם, הצדדים מציגים שתי גרסאות מנוגדות.

5. גרסת המאשימה מבוססת, בעיקרה, על דו"ח בוחן שנערך על ידי רס"מ רמי כהן (ת/10). קביעותיו של הבוחן פשוטות: לשיתו, הנאשם פגע עם חזית רכבו בחלק האחורי של

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' 11-12-3950

- 1 האופניים, דבר אשר הביא לכך שהמנוח הועף לכיוון השמשה הקדמית של הרכב בו נהג
- 2 הנאשם, פגע בה עם ראשו ונפל.
- 3
- 4 6. רס"מ כהן המשיך וניתח, בחוות דעת משלימה (ת/13) מימצאי סרטון המצלם את מקום אירוע
- 5 התאונה, והגיע לכלל מסקנה כי לו היה הנאשם מגיב, כנדרש, מרגע שבו היה יכול להבחין
- 6 במנוח רוכב על אופניו, היה צריך לבלום במועד ולמנוע את אירוע התאונה, הן לו נסע במהירות
- 7 של 80 קמ"ש והן לו נסע במהירות של 50 קמ"ש.
- 8
- 9
- 10 7. לעומת גרסה זו, מצד המאשימה, הציג הנאשם גרסה נגדית.
- 11
- 12 8. לדבריו, נהג באותו מועד במהירות של בין 40 ל-50 קמ"ש. הוא מציין כי הרגיש אירוע של
- 13 תאונה, אך לא הבחין במנוח או בכך שפגע בו (עדותו, ת/2, בעמ' 1, שורות 18-22). לדבריו ידע
- 14 כי פגע במנוח רק לאחר שעצר את רכבו, לאחר התאונה, וירד מהרכב (שם, עמ' 2, שורות 46-
- 15 (47).
- 16 9. לשיטתו של הנאשם לא רק שלא הבחין במנוח, אלא שכלל לא היה צריך להבחין ברוכב
- 17 האופניים. לחיזוק גרסתו הביא הנאשם חוות דעת של מומחה מטעמו (מר רפי וולמרק, נ/4).
- 18 לשיטתו של מומחה זה המנוח חצה את הכביש, מבלי להתחשב בתנאי הדרך, ולנאשם לא עמד
- 19 די זמן להבחין בו ולמנוע את התאונה. המומחה (להלן: "וולמרק") קבע כי הפגיעה ארעה שעה
- 20 שהמנוח נכנס עם אופניו לכיוון הנסיעה של הנאשם, ולא כאשר הנאשם נוסע מאחורי המנוח.
- 21 וולמרק סבור כי נהג סביר, המרוכז בדרך שבפניו (לרבות בהולכי הדרך שהיו בצד הדרך) לא
- 22 היה מבחין במועד במנוח.
- 23
- 24 10. עוד הביא הנאשם חוות דעת של מומחה נוסף מטעמו, מר יחזקאל שנאן (להלן: "שנאן").
- 25 מומחה זה בחן את סרט הוידאו עליו הסתמך הבוחן המשטרת, והגיע לכלל מסקנה כי לא
- 26 ניתן ללמוד ממנו מסקנות כלשהן לחובתו של הנאשם. הן בשל העובדה כי המרחקים בסרט
- 27 הוידאו מעוותים (כתוצאה מצילום בשיטת "עין הדג"), והן היות ולא מדובר בסרט רציף אלא
- 28 ברצף של פריימים שאינם מתעדים בהכרח את רצף הזמנים והאירועים באופן מלא ומדויק.
- 29
- 30
- 31 11. יש לבחון שתי גרסאות אלה זו מול זו.
- 32
- 33 12. ראשית, אתחיל במה שאין בפני בית המשפט. הצדדים לא חסכו מבית המשפט בהבאת ראיות.
- 34 אף ראיות לא רלוונטיות (דוגמת ת/32/ב) הוגשו לבית המשפט. עם זאת, המאשימה לא מצאה
- לנכון לערוך נתיחה שלאחר המוות. המאשימה הגישה תעודות רפואיות (ת/41 עד ת/44) מהן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'

1 ניתן ללמוד על מותו של המנוח. ניתן ללמוד מהן גם על כך שהמנוח נפטר כתוצאה מפגיעתו
2 בתאונה.

3
4 13. לכאורה, נתיחה שלאחר המוות לא היתה יכולה להוסיף, ככל שהדבר נוגע לקשר הסיבתי בין
5 התאונה לבין המוות. עם זאת, היא היתה יכולה לשפוך אור על מנגנון הפגיעה במנוח. קיימת
6 אפשרות שנתיחה שכזו היתה יכולה לתת מענה לשאלה אם מנגנון הפגיעה במנוח הוא כזה
7 המצביע על פגיעה ישירה מאחור או על פגיעה בזווית מסויימת.

8
9 14. אכן, התיעוד הרפואי שהוגש מביא לכלל מסקנה כי הפגיעה העיקרית במנוח הינה שברים
10 בגולגולת. דבר המתיישב עם תיאור אופן התאונה על ידי רס"מ כהן. עם זאת, זוהי התרשמות
11 שאינה התרשמות של איש מקצוע, ולא ניתן להסיק ממנה מסקנות לחובתו של הנאשם.

12
13 15. אגב, הסיבה לכך שלא נערכה נתיחה שלאחר המוות אינה רלוונטית. בא-כוח הנאשם טען כי זו
14 לא נערכה, היות והרופאים היו מעוניינים בלקיחת איברים של המנוח לשם תרומה (עמ' 42
15 לפרוטוקול, שורות 26 ואילך). התוצאה היא אחת, נתיחה שכזו לא נערכה.

16
17 16. על כן, כאשר בוחנים את אשמתו של הנאשם יש לצאת מתוך הנחה כי ניתן היה לערוך במקרה
18 זה נתיחה שלאחר המוות, וכי בהעדרה יש לנקוט במשנה זהירות בהערכת גרסת המאשימה.

19
20 17. שנית, אפנה לטענת הנאשם המכוונת כנגד אופן השגת אותו סרט וידיאו המתעד את המקום בו
21 ארעה התאונה. לשיטתו של הנאשם, סרט וידיאו זה הוסתר מעיניו, דבר המעלה חשדות בכל
22 הנוגע לאופן בו הושג.

23
24 18. תיאור השגת סרט הוידאו מופיע ב-ת/5. לדברי רכז הובחנים שערך את המזכר (חאתם חרדאן)
25 ביום 5.8.10 היה במקום אירוע התאונה, בעת עריכת ניסוי שדה ראיה. הוא מציין כי הבחין
26 במצלמת אבטחה סמוכה, המכוונת אל מקום התאונה. הוא ביקש רשות מבעלי המצלמה
27 להעתיק את הצילומים המתייחסים למועד אירוע התאונה, וכך עשה.

28
29 19. חרדאן העיד בפני בית המשפט. הוא ציין כי הדיסק המכיל את תמונות מצלמת האבטחה (ת/6)
30 משקף את אשר השיג ממצלמת האבטחה (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 17 ואילך). עוד הוא העיד
31 כי גם התמונות שצולמו מתוך סרט מצלמת האבטחה (ת/9) הן תמונות המשקפות את אשר
32 נקלט במצלמת האבטחה (עמ' 11 לפרוטוקול, שורה 21).

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'

- 1 יש להפריד בין המסקנות העולות מאותו סרט וידיאו (ואתייחס בהמשך לשאלה אם אכן מדובר
2 בסרט וידיאו של ממש או ברצף תמונות), לבין ההכרעה בשאלה אם מדובר בסרט המשקף את
3 אשר קלטה מצלמת האבטחה. בכל הנוגע למסקנות העולות מסרט הוידאו, בפי הנאשם טענות
4 המבוססות (בין היתר) על חוות דעתו של שנאן. את הטענות הללו יהיה מקום לבחון לגופן. עם
5 זאת, אין בכך כדי לערער את המסקנה כי אכן היתה מצלמת אבטחה, שהופנתה למקום אירוע
6 התאונה. עוד עולה כי המצלמה צילמה תמונות בהן ניתן לראות את המנוח על אופניו כמו גם
7 את הרכב בו נהג הנאשם. גם ניתן ללמוד מעדותו של חרדאן כי התמונות וסרט הוידאו שהוצגו
8 בפני בית המשפט משקפים את אשר קלטה מצלמת האבטחה. אינני מטילה דופי בעדותו של
9 חרדאן לגבי עצם העתקת הנתונים ממצלמת האבטחה.
- 10 21. כאשר באים לבחון את גרסתו של הנאשם, יש לזכור מספר מושכלות יסוד. נטל ההוכחה
11 והשכנוע מוטל, לכל אורך הדרך, על כתפיה של המאשימה. הנאשם אינו צריך להוכיח את
12 טענותיו, אלא די בכך כי יראה שקיימת גרסה סבירה, המתיישבת עם דבריו, אף אם סבירותה
13 אינה גבוהה.
- 14 22. לכן, במקרה שבפנינו, יש (לטעמי) לקבוע מספר קביעות המתיישבות עם גרסתו של הנאשם.
15
16 23. האחת: בכל הנוגע לשאלה אם סרט הוידאו אכן משקף, באופן ודאי, התרחשות כרונולוגית של
17 הדברים? לטעמי, עיון בסרט הוידאו, כמו גם בחוות דעתו של שנאן ובתמונות שהוגשו על ידי
18 שני הצדדים (ת/9 ו-נ/3), מביאה לכלל מסקנה כי אכן מדובר ברצף של תמונות, שצולמו
19 במרווחי זמן, וקשה לקבל מהן תמונה ברורה של השתלשלות העניינים.
- 20 24. בל נשכח כי חוות דעתו של שנאן (נ/5), בכל הנוגע לאיפיוני המצלמה, לא נסתרה (בעל המצלמה
21 לא הגיע לעדות בפני בית המשפט). גם עיון בסרט הוידאו עולה בקנה אחד עם אשר נאמר
22 בחוות הדעת. אני מקבלת, על כן, את חוות דעתו של שנאן, לפיה מדובר במצלמה אשר יכולה
23 לעוות את התמונה (מבחינת מרחקים וקנה מידה), וגם כי מדובר במצלמה אשר אינה מציגה
24 רצף כרונולוגי מדויק של השתלשלות העניינים, שכן היא מציגה תמונות נבחרות ולא מצלמת
25 סרט וידיאו רציף.
- 26 25. עוד אני מקבלת את עדותו של שנאן כי מדובר במצלמה המצלמת במצב אינפרא-אדום, דהיינו,
27 אינה מציגה את התאורה כפי שהיתה בפועל (מנקודת מבטו של אדם רגיל) במועד אירוע
28 התאונה.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'

- 1 26. על כן, לשיטתי, לא ניתן להסיק מסרט הוידאו מסקנות מדוייקות בכל הנוגע למרחקים שבין
2 הרכב לאופניים, בכל הנוגע לזווית הפגיעה שבין האופניים לרכב, ולגבי מצב הבלימה של
3 האופניים.
4
5 27. גם לאור התמונות שבסרט הוידאו לא ניתן לשלול, על כן, את גרסתו של הנאשם.
6
7 28. מכאן יש לבחון שאלה שניה: האם המנוח הספיק "להתיישר" על אופניו במועד אירוע התאונה,
8 דהיינו, האם הרכב בו נהג הנאשם פגע באופניו של המנוח מאחור?
9
10 29. כאמור, אינני מוכנה להסיק מסרט הוידאו מסקנות לחובתו של הנאשם בהקשר זה. על כן, יש
11 לבחון האם חוות דעתו של רס"מ כהן מבססת את המסקנה כי אכן האופניים הספיקו
12 "להתיישר"? הגם שמסקנתו של רס"מ כהן מהראיות שניתח בחוות דעתו היא מסקנה סבירה,
13 לא ניתן לשלול את אשר נאמר בהקשר זה בחוות דעתו של וולמרק.
14
15 30. וולמרק ניתח, בחוות דעתו, את הפגיעות באופניים ובחלק הקדמי של רכבו של הנאשם. הוא
16 מגיע לכלל מסקנה כי אופן העיקום של האופניים, כמו גם סימני הפגיעה בחלק הקדמי של
17 הרכב, מתיישבים יותר (לשיטתו) עם המסקנה כי המנוח טרם הספיק "להתיישר", וכי למעשה
18 מדובר בפגיעה מהצד.
19
20 31. אין מחלוקת כי רס"מ כהן לא ראה את האופניים במקום בו היו לאחר הפגיעה (וכי אלה הוזזו
21 ממקומם טרם שהגיע למקום אירוע התאונה). גם אין מחלוקת כי לשיטתו של רס"מ כהן
22 האופניים היו מרוחקים כשני מטרים משפת המדרכה במועד אירוע התאונה.
23
24 32. במצב דברים זה, לא ניתן לשלול את חוות דעתו של וולמרק לפיה המנוח טרם הספיק
25 "להתיישר" על האופניים במועד אירוע התאונה, היינו היה עדיין במצב שבו השלים את חציית
26 הכביש.
27
28 33. על רקע שתי הנחות אלה יש לבחון את גרסתו של הנאשם.
29
30 34. יאמר מיד, גרסתו של הנאשם נראית בעיני בעייתית. הטענה כאילו לא ראה לחלוטין את המנוח
31 בטרם אירוע התאונה, היא טענה קשה. אם אבחן את ת/49 (שהינו סרט הדמיה שנערך על ידי
32 וולמרק ובא-כוח הנאשם), הרי שהגם שקשה להבחין באדם העומד בצד השני של הכביש
33 (מקום בו החל המנוח את החציה של הכביש), הרי שניתן בנקל להבחין באדם החוצה את

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'

- 1 הכביש, במהלך החציה. כמו כן, הגם שאינני מוכנה להסיק מסקנות לחובת הנאשם מסרט
2 הוידאו, עדיין ניתן ללמוד ממנו כי אורות הבלימה של הרכב נדלקו טרם הפגיעה במנוח.
3
4 35. זאת ועוד, אין לשכוח כי כאשר הנאשם עומת עם הנראה בסרט הוידאו, לאחר שהתייעץ עם
5 עורך דינו, הוא עונה (בתחילה) כי בכוונתו לענות על כל השאלות, אך לאחר מכן למעשה אינו
6 מגיב לשאלות אותן הוא נשאל.
7
8 36. לו הייתי צריכה לבחון את גרסתו של הנאשם במאזן ההסתברויות, הייתי מתקשה לקבל
9 אותה.
10
11 37. אך במקרה שבפני, אין לשכוח כי מדובר בשעת ערב. גם אם אניח כי התאורה במקום היתה
12 תקינה, וגם אם אניח כי לא שררה חשכה מוחלטת, הרי שלא מדובר במצב של תאורת יום
13 מלאה.
14
15 38. עוד אין לשכוח כי לא מדובר באדם החוצה ברגל את הכביש (כפי שהיה המצב ב-49/ת), אלא
16 ברוכב אופניים החוצה את הכביש, ועל כן יש להניח כי פרק הזמן הנדרש לו לשם חציה קצר
17 יותר.
18
19 39. גם אין לשכוח כי אכן, כפי שטען בא-כוח הנאשם, שתשומת ליבו של נהג רכב צריכה להיות
20 נתונה למכלול (למשל, להולכי רגל ההולכים בצד הדרך), ולא דווקא רק לרוכב אופניים המגיע
21 מצד הדרך.
22
23 40. אף עולה, גם ממבחן שדה הראיה שנערך על ידי המאשימה (ת/28), כי יתכן סינוור מסויים של
24 רכב הבא ממול.
25
26 41. עוד אפנה את תשומת הלב לכך כי חוות הדעת המשלימה של רס"מ כהן, בה הוא עורך חישובי
27 מרחקי בלימה (ת/13), הסתמכה על סרט הוידאו. כאמור, אינני יכולה לקבל את סרט הוידאו
28 כראיה חד משמעית, ועל כן אינני יכולה לקבל כחד משמעית חוות דעת משלימה שחישוביה
29 נשענים על סרט הוידאו.
30
31 42. רס"מ כהן מחשב את מרחקי הבלימה, ואת זמן התגובה הנדרש בנסיבות העניין, על פי הנקודה
32 בה, על פי סרט הוידאו, הוא מבחין ברכב עם אורות בלימה. ושוב, אינני יכולה להשתית
33 מסקנות על יסוד נתונים הנלמדים מסרט הוידאו. המצלמה עצמה לא נבדקה, ועל כן עומדת
34 בעינה חוות דעתי של שנאן, לפיה מדובר במצלמה המעוותת את נקודת המבט של הדברים.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'

- 1 מצלמה שלא ניתן לקבוע על יסוד הנראה בה נתונים מדויקים. לאור כל אלה, ותוך הבאה
- 2 בחשבון של חוות דעתו של וולמרק, אינני יכולה לשלול את גרסת הנאשם.
- 3
- 4 43. ושוב: גם לשיטת המאשימה (ת/28), מדובר באירוע שארע בשעות הערב, במצב שבו לא קיימת
- 5 ראיות מקסימלית, אלא שוררת חשכה. מדובר באירוע שכל משך התרחשותו הינו של מספר
- 6 שניות, שבו רוכב אופניים (המנוח) מגיח מצד שמאל של הדרך, וחוצה הכביש ונכנס למסלול
- 7 הנסיעה של הנאשם.
- 8
- 9 44. גם אם אניח כי גרסתו של הנאשם אינה הגרסה ההגיונית ביותר, הרי שאינני יכולה לקבוע
- 10 באופן חד משמעי, מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם היה צריך להבחין במנוח זמן מספיק טרם
- 11 הפגיעה בו.
- 12
- 13 45. מחומר הראיות שבפני עולה מסקנה אפשרית לפיה הנאשם הבחין במנוח רק בשעה שבה כבר
- 14 לא היה יכול לבלוס את הרכב טרם הפגיעה בו.
- 15
- 16 46. אני ערה לכך כי מסקנה אפשרית זו אינה עולה בקנה אחד עם גרסתו של הנאשם. שכן אם נקבל
- 17 את גרסתו של הנאשם במלואה, הרי שכלל לא בלם את רכבו טרם אירוע התאונה (אלא רק
- 18 לאחר שחש בחבטה). עם זאת, בית המשפט מחוייב לבחון את כל התיאוריות האפשריות
- 19 העולות מחומר הראיות שבפניו, גם אם אלה אינן מתיישבות, בהכרח, עם גרסתו המלאה של
- 20 הנאשם.
- 21
- 22 47. במקרה שבפני, מארג הראיות יכול לייצר מסקנה אפשרית, המתיישבת עם חפות. מסקנה לפיה
- 23 גם אם הנאשם הבחין במנוח, טרם הפגיעה בו, ובלם את הרכב, הרי שהוא הבחין ברוכב
- 24 האופניים בשלב שבו הפגיעה היתה בלתי נמנעת.
- 25
- 26 48. גם לפי שיטת המאשימה, המתבססת על סרט הוידאו, זמן השהיה הכולל של המנוח, בחצית
- 27 הכביש, היה כ-6 שניות (ת/13). במצב דברים זה, כאשר מביאים בחשבון כי בחלק הראשון של
- 28 חציית הכביש קשה להבחין במי שמגיח מהצד השני של הדרך, כאשר מביאים בחשבון את זמן
- 29 התגובה (שגם לשיטת רס"מ כהן, עומד על 1.6 שניות במהירות של 50 קמ"ש), ואת מרחק
- 30 הבלימה, קיימת מסקנה אפשרית המתיישבת עם חפותו של הנאשם.
- 31
- 32 49. כאשר מביאים בחשבון אפשרות שהמנוח טרם השלים לחלוטין את החציה (וטרם התיישר
- 33 לחלוטין) את האמור בחוות דעתו של וולמרק, את החשכה, את האפשרות לסינוור, ואת
- 34 העובדה כי אכן תשומת ליב של הנהג נתונה, בדרך כלל, לדרך שלפניו (ורק לאחר מכן לרוכבי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

20 ינואר 2014

גמ"ר 11-12-3950 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' [REDACTED]

1 אופניים המגיחים מצד שמאל), והגם שכפות המאזניים נוטות לחובתו של הנאשם, לא ניתן
2 לקבוע כי אשמתו הוכחה מעל לכל ספק סביר.
3
4 50. במצב דברים זה, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

10
11
12
13 ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.
14

כרמית פאז גינת, שופטת

15
16
17
18